Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK VŠEOBECNÉHO SÚDU (tretia komora)

z 24. septembra 2019*

„Odrody rastlín – Konanie o vyhlásenie neplatnosti – Odroda jabĺk Cripps Pink – Články 10 a 116 nariadenia (ES) č. 2100/94 – Novosť – Obdobie výnimky – Pojem využívanie odrody – Obchodné hodnotenie – Článok 76 nariadenia (ES) č. 874/2009 – Dôkazy predložené odvolaciemu senátu oneskorene – Dôkazy predložené po prvýkrát pred Všeobecným súdom“

Vo veci T-112/18,

Pink Lady America LLC, so sídlom v Yakime, Washington (Spojené štáty), v zastúpení: pôvodne R. Manno a S. Travaglio, neskôr R. Manno, advokáti,

žalobkyňa,

proti

Úradu Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO), v zastúpení: M. Ekvad, F. Mattina a M. Garcia Monco-Fuente, splnomocnení zástupcovia,

žalovanému,

ďalší účastník konania pred odvolacím senátom CPVO a vedľajší účastník konania pred Všeobecným súdom:

Western Australian Agriculture Authority (WAAA), so sídlom v South Perthe (Austrália), v zastúpení: T. Bouvet a L. Romestant, advokáti,

ktorej predmetom je žaloba proti rozhodnutiu odvolacieho senátu CPVO zo 14. septembra 2017 (vec A 007/2016) týkajúcemu sa konania o neplatnosť medzi orgánom WAAA a spoločnosťou Pink Lady America,

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora),

v zložení: predseda komory S. Frimodt Nielsen, sudcovia I. S. Forrester (spravodajca) a E. Perillo,

tajomník: I. Dragan, referent,

so zreteľom na žalobu podanú do kancelárie Všeobecného súdu 23. februára 2018,

so zreteľom na vyjadrenie CPVO k žalobe podané do kancelárie Všeobecného súdu 24. mája 2018,

so zreteľom na vyjadrenie vedľajšieho účastníka konania podané do kancelárie Všeobecného súdu 28. mája 2018,

* Jazyk konania: angličtina.

po pojednávaní zo 14. mája 2019,

vyhlásil tento

Rozsudok

Okolnosti predchádzajúce sporu

1 Dňa 29. augusta 1995 právny predchodca Western Australian Agriculture Authority (WAAA, poľnohospodársky úrad pre Západnú Austráliu), Department of Agriculture and Food Western Australia (oddelenie pre poľnohospodárstvo a výživu pre Západnú Austráliu, ďalej len „oddelenie“) podal na Úrad Spoločenstva pre odrody rastlín (CPVO) žiadosť o udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín na základe nariadenia Rady (ES) č. 2100/94 z 27. júla 1994 o právach spoločenstva k odrodám rastlín (Ú. v. ES L 227, 1994, s. 1; Mim. vyd. 03/016, s. 390, ďalej len „základné nariadenie“). Odroda rastlín, pre ktorú sa o udelenie práv žiadalo, bola odroda Cripps Pink, odroda jabĺk patriaca k druhu *Malus Domestica Borkh*. Predmetnú odrodu vyšľachtil pán John Cripps (ďalej len „šľachtiteľ“), výskumník v rámci divízie „Botanický priemysel“ oddelenia, a to krížením odrôd Golden Delicious a Lady Williams.

2 Formulár žiadosti o udelenie práv Spoločenstva k odrodám rastlín uvádzal, že prvé uvedenie jabĺk Cripps Pink na trh v rámci Európskej únie sa uskutočnilo v roku 1994 vo Francúzsku a že k prvému uvedeniu na trh mimo Únie a presnejšie v Austrálii došlo v roku 1988.

3 Dňa 12. marca 1996 CPVO informoval zástupcu oddelenia o tom, že odroda Cripps Pink nespĺňala podmienku novosti v zmysle článku 10 základného nariadenia.

4 V júli 1996 oddelenie vysvetlilo, že rok 1988 sa mal považovať za dátum „prvej experimentálnej výsadby v Austrálii“. Oddelenie uviedlo, že relevantným dátumom v súlade s článkom 10 základného nariadenia je dátum júl 1992, keď sa jablone Cripps Pink uviedli na trh v Spojenom kráľovstve pod obchodným označením Pink Lady.

5 Dňa 15. januára 1997 CPVO udelil odrode Cripps Pink práva Spoločenstva k odrodám rastlín č. 1640.

6 Dňa 26. júna 2014 žalobkyňa, Pink Lady America LLC, podala návrh na vyhlásenie neplatnosti práva Spoločenstva k odrodám rastlín, pokiaľ ide o odrodu Cripps Pink, na základe článku 20 základného nariadenia, v ktorom sa zdôrazňuje, že dotknutá ochrana práv Spoločenstva k odrodám rastlín nespĺňala podmienky novosti stanovené v článku 10 toho istého nariadenia. Dňa 19. septembra 2016 CPVO rozhodnutím č. NN 17 zamietol návrh žalobkyne na vyhlásenie neplatnosti.

7 Žalobkyňa podala 18. novembra 2016 na odvolací senát CPVO odvolanie, v ktorom poukázala na nesprávne posúdenie skutkových okolností a dôkazov zo strany CPVO, a odvolací senát žiadala, aby opravil rozhodnutie č. NN 17 z 19. septembra 2016 a vyhlásil, že predmetné právo Spoločenstva k odrodám rastlín je neplatné z dôvodu nedostatku novosti podľa článku 10 ods. 1 základného nariadenia. Subsidiárne žalobkyňa žiadala, aby bolo právo Spoločenstva k odrodám rastlín vyhlásené za neplatné z dôvodu nedostatku novosti na základe článku 10 ods. 1 písm. b) základného nariadenia v spojení s článkom 116 toho istého nariadenia.

8 Rozhodnutím A 007/2016 zo 14. septembra 2017 (ďalej len „napadnuté rozhodnutie“) odvolací senát zamietol odvolanie žalobkyne ako nedôvodné, pričom najmä konštatoval, že žalobkyňa nepredložila dôkazy preukazujúce, že odroda Cripps Pink bola predmetom predajov alebo prevodov tretím osobám, mimo Únie, šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom, na účely jej využívania pred 29. augustom 1989.

9 Odvolací senát sa v podstate v prvom rade domnieval, že bolo potrebné uplatniť ustanovenia článku 10 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, pokiaľ ide o určenie obdobia výnimky, čo sa týka predajov alebo prevodov uskutočnených mimo územia Únie (bod II B 3 napadnutého rozhodnutia), v druhom rade, že rôzne dôkazy preukazovali, že testy na účely obchodného posúdenia boli vykonané, nebolo ich však možné považovať vzhľadom na článok 10 ods. 1 základného nariadenia za využívanie napadnutej odrody v zmysle tohto ustanovenia (body II B 8 až 10 napadnutého rozhodnutia), a napokon v treťom rade, že existujú faktúry ovocnej škôlky Olea Nurseries potvrdzujúce, že odroda Cripps Pink bola ňou predávaná v roku 1985, ale žiadna skutočnosť neumožňovala domnievať sa, že tieto predaje sa uskutočnili so súhlasom šľachtiteľa, keďže dôkazy naopak preukazujú, že predmetná odroda bola zaslaná výlučne na účely testov (body II B 10 až 12 napadnutého rozhodnutia).

Návrhy účastníkov konania

10 Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zrušil napadnuté rozhodnutie,

– zrušil právo Spoločenstva k odrodám rastlín č. 1640 udelené pre odrodu Cripps Pink z dôvodu nedostatku novosti na základe článkov 10 a 20 základného nariadenia,

– uložil CPVO a vedľajšiemu účastníkovi konania povinnosť nahradiť trovy konania.

11 CPVO navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

12 Vedľajší účastník konania navrhuje, aby Všeobecný súd:

– zamietol žalobu,

– uložil žalobkyni povinnosť nahradiť trovy konania.

Právny stav

A. O prípustnosti návrhu na vyhlásenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín č. 1640 udeleného pre odrodu Cripps Pink za neplatné

13 Svojím druhým žalobným návrhom žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd vyhlásil, že právo Spoločenstva k odrodám rastlín č. 1640 udelené pre odrodu Cripps Pink je neplatné.

14 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že cieľom žalôb podaných na Všeobecný súd je preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov CPVO v zmysle článku 73 základného nariadenia. Z toho vyplýva, že Všeobecný súd nemá právomoc preskúmavať zákonnosť rozhodnutí prijatých nižšími orgánmi CPVO, a teda ani ich zrušiť alebo zmeniť.

15 V dôsledku toho treba druhý žalobný návrh o neplatnosť práva Spoločenstva k odrodám rastlín č. 1640 udeleného pre odrodu Cripps Pink vyhlásiť za neprípustný.

B. O veci samej

16 Na podporu prvého žalobného návrhu, ktorý smeruje k zrušeniu napadnutého rozhodnutia, žalobkyňa uvádza dva žalobné dôvody. Svojím prvým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil ustanovenia článkov 10 a 20 základného nariadenia, ako aj článok 116 uvedeného nariadenia, keď sa v podstate domnieval, že odroda Cripps Pink spĺňala podmienku novosti v okamihu udelenia práva Spoločenstva k odrodám rastlín, čo sa jej týka. Svojím druhým žalobným dôvodom žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát porušil článok 76 základného nariadenia, všeobecné zásady právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti, ako aj článok 50 ods. 3 nariadenia Komisie (ES) č. 874/2009 zo 17. septembra 2009, ktorým sa stanovujú vykonávacie pravidlá uplatňovania základného nariadenia, pokiaľ ide o konanie pred CPVO (Ú. v. EÚ L 251, 2009, s. 3) tým, že vyhlásila za neprípustné dôkazy, ktoré žalobkyňa predložila v priebehu správneho konania oneskorene. Okrem toho žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd pripustil dôkazy, ktoré neboli predložené v priebehu správneho konania.

1. O prvom žalobnom dôvode

17 Na podporu svojho prvého žalobného dôvodu žalobkyňa v prvom rade tvrdí, že odvolací senát nesprávne uplatnil článok 10 ods. 1 písm. a) základného nariadenia. V druhom rade sa domnieva, že odvolací senát nesprávne vychádzal z Medzinárodného dohovoru pre ochranu nových odrôd rastlín z 2. decembra 1961 (ďalej len „Dohovor UPOV“), v revidovanom znení z 19. marca 1991, na účely uplatnenia ustanovení tohto článku. V treťom rade spochybňuje posúdenie podmienky novosti v zmysle článku 10 ods. 1 základného nariadenia, ktoré vykonal odvolací senát.

a) O uplatnení článku 10 ods. 1 písm. a) základného nariadenia

18 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát nesprávne uplatnil obdobie výnimky šiestich rokov na obchodné činnosti v rámci Únie, stanovené článkom 116 základného nariadenia, keď predtým nezohľadnil ustanovenia článku 10 ods. 2 základného nariadenia; výnimka stanovená v článku 116 základného nariadenia by sa podľa článku 10 ods. 2 základného nariadenia mohla uplatniť len „za predpokladu, že šľachtiteľ si zachová výhradné právo disponovania s týmto a ostatným množiteľským materiálom odrôd a že daný množiteľský materiál odrôd nebude poskytnutý ďalším osobám“, čo okrem iného prináleží preukázať tomuto šľachtiteľovi.

19 CPVO podporovaný vedľajším účastníkom konania túto argumentáciu spochybňuje.

20 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 6 základného nariadenia sa práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeľujú pre odrody, ktoré sú odlišné, vyrovnané, stále a nové. Podľa článku 10 ods. 1 tohto nariadenia, ktorý upravuje kritérium novosti, požíva šľachtiteľ odrody obdobie výnimky, počas ktorého môže uskutočniť predaj alebo prevod bez toho, aby bola narušená novosť odrody. Dĺžka tohto obdobia výnimky sa líši podľa toho, či sa akty prevodu uskutočňujú v rámci Únie alebo mimo nej.

21 Článok 10 ods. 1 základného nariadenia tak stanovuje:

„1. Odroda sa považuje za novú, ak sa ku dňu podania prihlášky podľa článku 51 množiteľský alebo zberaný materiál danej odrody šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom nepredával alebo inak neposkytol inej osobe v zmysle článku 11 s cieľom využívania odrody:

a) na území spoločenstva dlhšie než jeden rok pred vyššie uvedeným dátumom,

b) mimo územia spoločenstva dlhšie než štyri roky alebo, v prípade stromov alebo odrôd viniča, dlhšie než šesť rokov pred vyššie uvedeným dátumom.“

22 Podľa článku 116 ods. 1 základného nariadenia:

„Napriek článku 10 (1) [písm.] a) a bez toho, aby boli dotknuté ustanovenia článku 10 (2) a (3), sa odroda považuje za novú aj v prípadoch, kedy množiteľský alebo zberaný materiál odrody nebol šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom predávaný alebo inak sprístupňovaný iným osobám na území spoločenstva s cieľom využívania odrody dlhšie než štyri roky alebo, v prípade stromov alebo odrôd viniča, dlhšie než šesť rokov pred dátumom nadobudnutia účinnosti tohto nariadenia, ak dátum prihlášky spadá do obdobia jedného roka po tomto dátume nadobudnutia účinnosti.“

23 Podľa článku 118 základného nariadenia:

„1. Toto nariadenie nadobúda účinnosť dňom jeho uverejnenia v *Úradnom vestníku Európskych spoločenstiev*.

2. Články 1, 2, 3, 5 až 29 a 49 až 106 sa budú uplatňovať od 27. apríla 1995…“

24 Dátum, ktorý sa má zohľadniť na účely spoločného uplatnenia článkov 10 a 116 základného nariadenia, je v dôsledku toho 1. septembra 1994, dátum uverejnenia základného nariadenia v úradnom vestníku.

25 Účinkom článku 116 základného nariadenia je posunutie obdobia výnimky stanoveného v článku 10 ods. 1 písm. a) uvedeného nariadenia v dĺžke jedného roka pred návrhom na udelenie práva na štyri, či dokonca šesť rokov, pokiaľ ide o stromy, pred dňom nadobudnutia účinnosti základného nariadenia. Dátumom, ktorý sa mal zohľadniť v prejednávanej veci, bol teda 1. september 1988 pre predaje a prevody na území Únie.

26 Pokiaľ ide o obdobie výnimky pre predaje a prevody, ku ktorým došlo mimo územia Únie, ako je stanovené v článku 10 ods. 1 písm. b) základného nariadenia, treba konštatovať, že toto ustanovenie nie je dotknuté článkom 116 uvedeného nariadenia.

27 V prejednávanej veci zo spisu vyplýva, že žiadosť o udelenie práva Spoločenstva k odrodám rastlín podal právny predchodca vedľajšieho účastníka konania 29. augusta 1995.

28 Preto bola podaná v období jedného roka po nadobudnutí účinnosti základného nariadenia.

29 Odvolací senát preto správne dospel v bodoch II B 2 a 3 napadnutého rozhodnutia k záveru, že v danej veci boli uplatniteľné dve obdobia výnimky, a to po prvé obdobie šiestich rokov pred nadobudnutím účinnosti základného nariadenia pre predaje a prevody v rámci územia Únie a po druhé, obdobie šiestich rokov pred podaním žiadosti pre predaje alebo prevody mimo tohto územia.

30 Odvolací senát pritom v bode II B 4 napadnutého rozhodnutia konštatoval, že nebol predložený žiadny dôkaz preukazujúci, že predaje alebo prevody boli uskutočnené šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom v rámci Únie viac ako šesť rokov pred nadobudnutím účinnosti základného nariadenia. Zo spisu totiž vyplýva, že prvé uvedenie na trh odrody jablone Cripps Pink v rámci Únie sa uskutočnilo v roku 1992 v Spojenom kráľovstve.

31 Ako teda vyplýva z bodu II B 4 napadnutého rozhodnutia, odvolací senát sa preto správne obmedzil na preskúmanie vplyvu dôkazov predložených žalobkyňou z hľadiska článku 10 ods. 1 písm. b) základného nariadenia na otázku, či množiteľský alebo zberaný materiál odrody bol predaný alebo prevedený iným spôsobom na tretie osoby šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom v zmysle článku 11 tohto nariadenia na účely využívania odrody mimo územia Únie už viac ako šesť rokov pred 29. augustom 1989.

32 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej odvolací senát mohol uplatniť obdobie výnimky až po predchádzajúcom preskúmaní, či si šľachtiteľ zachoval svoje výlučné právo na prevod v zmysle článku 10 ods. 2 základného nariadenia.

33 Treba pripomenúť, že podľa článku 10 ods. 2 základného nariadenia:

„2. Poskytnutie množiteľského materiálu odrody úradnému orgánu na zákonné ciele alebo iným osobám na základe zmluvného alebo iného právneho vzťahu výhradne s cieľom výroby, rozmnožovania, množenia, udržiavania ich stavu alebo skladovania sa nepovažuje za poskytnutie iným osobám v zmysle odseku 1 za predpokladu, že šľachtiteľ si zachová výhradné právo disponovania s týmto a ostatným množiteľským materiálom odrôd a že daný množiteľský materiál odrôd nebude poskytnutý ďalším osobám. Avšak takéto poskytnutie množiteľského materiálu odrody sa považuje za poskytnutie v zmysle odseku 1, ak sa tento množiteľský materiál opakovane používa vo výrobe hybridnej odrody a ak sa množiteľský materiál alebo zberaný materiál tejto hybridnej odrody poskytnú ďalším osobám.

Podobne poskytnutie množiteľského materiálu odrody spoločnosťou alebo firmou v zmysle druhého odseku článku 58 zmluvy inej takejto spoločnosti alebo firme sa nepovažuje za poskytnutie iným osobám, ak jedna z nich je vcelku súčasťou druhej, alebo ak sú obe vcelku súčasťou tretej takejto spoločnosti alebo firmy za predpokladu, že množiteľský materiál odrôd nebude poskytnutý ďalším osobám. Toto ustanovenie sa nevzťahuje na družstvá.“

34 Cieľom tohto ustanovenia je v dôsledku toho spresniť okolnosti, za ktorých sa na niektoré právne situácie vzťahuje alebo nevzťahuje pojem prevod na účely využívania odrody v zmysle článku 10 ods. 1 základného nariadenia. Na rozdiel od toho, čo, zdá sa, uvádza žalobkyňa, nejde teda o kumulatívne podmienky, ktoré musia byť splnené na to, aby sa prevod mohol považovať za nenarušujúci novosť.

35 Keďže v prejednávanej veci neexistuje žiadna zo situácií uvedených v článku 10 ods. 2 základného nariadenia a žalobkyňa nepredložila nijaké tvrdenie na podporu takéhoto preukázania, odvolací senát správne toto ustanovenie neuplatnil. Z vyššie uvedeného teda vyplýva, že argumentáciu žalobkyne, podľa ktorej odvolací senát nesprávne uplatnil článok 10 ods. 1 písm. a) základného nariadenia, treba zamietnuť.

b) O výklade článku 10 základného nariadenia z hľadiska Dohovoru UPOV, revidovaného 19. marca 1991

36 Žalobkyňa odvolaciemu senátu vytýka, že vyložil článok 10 základného nariadenia v súlade s článkom 6 Dohovoru UPOV, tak ako bol revidovaný 19. marca 1991. Podľa žalobkyne však odvolací senát mal vzhľadom na to, že k predajom jabloní Cripps Pink došlo pred nadobudnutím účinnosti základného nariadenia a tohto znenia Dohovoru UPOV, odkazovať na Dohovor UPOV, tak ako bol revidovaný 23. októbra 1978, ktorý neuvádza účel využívania odrody.

37 CPVO a vedľajší účastník konania tieto tvrdenia spochybňujú.

38 V prvom rade treba konštatovať, že argumentácia žalobkyne vedie k tvrdeniu, že pri uplatnení tohto ustanovenia treba vynechať slová „s cieľom využívania odrody“, ktoré sú uvedené v článku 10 ods. 1 základného nariadenia.

39 Takáto argumentácia nemôže uspieť, keďže tak odvolací senát, ako aj Všeobecný súd sú povinní v celom rozsahu uplatniť ustanovenia základného nariadenia.

40 V druhom rade treba pripomenúť, že v odôvodnení 29 základného nariadenia sa spresňuje, že „…toto nariadenie prihliada na existujúce medzinárodné dohovory, ako napríklad Medzinárodný dohovor o ochrane nových odrôd rastlín (Dohovor UPOV)…“, ktorým je v tomto prípade Dohovor UPOV revidovaný 19. marca 1991, a že za predpokladu, že by odvolací senát na tento dohovor odkázal, bolo by potrebné konštatovať, že tak v dôsledku toho urobil správne.

41 Treba však konštatovať, že napadnuté rozhodnutie neobsahuje nijaký odkaz na akékoľvek znenie Dohovoru UPOV. Naopak, z bodu II B napadnutého rozhodnutia, nazvaného „O veci samej“, jasne vyplýva, že odvolací senát založil svoje posúdenie podmienky novosti odrody Cripps Pink výlučne so zreteľom na článok 10 základného nariadenia.

42 V dôsledku toho argumentácia žalobkyne vychádza z nesprávneho výkladu napadnutého rozhodnutia, a preto musí byť zamietnutá.

c) O posúdení odvolacieho senátu týkajúcom sa podmienky novosti

1) Úvodné poznámky o dôkaznom bremene v rámci konania o vyhlásenie neplatnosti

43 Na úvod treba pripomenúť, že podľa článku 6 základného nariadenia sa práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeľujú pre odrody, ktoré sú odlišné, vyrovnané, stále a nové.

44 Článok 10 ods. 1 základného nariadenia stanovuje podmienky, za ktorých sa má odroda považovať za novú.

45 Súdny dvor spresnil, že podmienky – vrátane podmienok týkajúcich sa najmä novosti – stanovené v článku 6 základného nariadenia, predstavujú podmienky *sine qua non* udelenia práva Spoločenstva k odrodám rastlín. Preto je v prípade neexistencie týchto podmienok udelená ochrana protiprávna a je vo všeobecnom záujme, aby bola vyhlásená za neplatnú (pozri v tomto zmysle rozsudok z 21. mája 2015, Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 52).

46 Treba pripomenúť, že podľa článku 20 ods. 1 písm. a) základného nariadenia vyhlási CPVO právo Spoločenstva k odrodám rastlín za neplatné, ak sa zistí, že v čase udelenia práv Spoločenstva k odrodám rastlín neboli splnené podmienky stanovené v článkoch 7 alebo 10 tohto nariadenia.

47 Okrem toho v súlade s článkom 53a ods. 2 nariadenia č. 874/2009 k žiadosti podanej na CPVO o začatie konania o neplatnosť alebo konania o zrušenie podľa článku 20 a 21 základného nariadenia musia byť priložené dôkazy a skutočnosti, ktoré vyvolávajú vážne pochybnosti o platnosti práva Spoločenstva.

48 V tomto kontexte musí žalobkyňa požadujúca neplatnosť práv Spoločenstva k odrodám rastlín predložiť dôkazy a podstatné skutočnosti, ktoré odôvodňujú vážne pochybnosti o zákonnosti udelenia práv k odrodám rastlín priznaných po preskúmaní podľa článkov 54 a 55 uvedeného nariadenia (rozsudok z 21. mája 2015, Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 57, a z 23. novembra 2017, Aurora/CPVO – SESVanderhave (M 02205), T-140/15, EU:T:2017:830, bod 58).

49 Bolo teda povinnosťou žalobkyne, aby na podporu svojho návrhu na vyhlásenie neplatnosti predložila dôkazy a podstatné skutkové okolnosti, ktoré mohli u CPVO vzbudiť vážne pochybnosti o zákonnosti udelenia práv k odrodám rastlín v priznaných v prejednávanom prípade.

50 Hoci si možno položiť otázku, či v prejednávanej veci dôkazy predložené žalobkyňou na podporu jej návrhu na vyhlásenie neplatnosti mohli zakladať vážne pochybnosti o zákonnosti udelenia práv vedľajšiemu účastníkovi konania, treba napriek tomu konštatovať, že CPVO pripustil, že existovali vážne pochybnosti, ktoré by mohli odôvodniť preskúmanie odrody Cripps Pink prostredníctvom konania o vyhlásenie neplatnosti, a začal kontradiktórne konanie. Takéto posúdenie prípustnosti návrhu na vyhlásenie neplatnosti nemá okrem toho vplyv na možnosť CPVO alebo odvolacieho senátu následne zamietnuť návrh vo veci samej.

51 Navyše treba pripomenúť, že podľa článku 76 základného nariadenia CPVO v rámci konania pred ním preskúma z vlastnej iniciatívy skutočnosti v rozsahu, v ktorom spadajú pod skúmania podľa článkov 54 a 55 toho istého nariadenia.

52 Z judikatúry Súdneho dvora vyplýva, že článok 76 základného nariadenia sa uplatňuje na konania o vyhlásenie neplatnosti pred odvolacím senátom (rozsudok z 21. mája 2015, Schräder/CPVO, C-546/12 P, EU:C:2015:332, bod 46).

53 CPVO disponuje širokou mierou voľnej úvahy, pokiaľ ide o vyhlásenie neplatnosti práva Spoločenstva k odrodám rastlín v zmysle článku 20 základného nariadenia, ktorú vykonáva na základe dôkazov, ktoré mu predložil navrhovateľ vyhlásenia neplatnosti, a, ako bolo pripomenuté v bode 46 vyššie, prináleží mu, aby vyhlásil právo Spoločenstva k odrodám rastlín za neplatné, ak sa preukáže, že v čase udelenia dotknutého práva Spoločenstva k odrodám rastlín neboli splnené podmienky stanovené v článku 7 alebo 10 základného nariadenia.

54 Výkon tejto voľnej úvahy však nemožno vyňať zo súdneho preskúmania. Treba totiž uviesť, že článok 73 základného nariadenia stanovuje, že Všeobecný súd posudzuje zákonnosť rozhodnutí odvolacích senátov CPVO, pričom preskúmava uplatňovanie práva Únie týmito senátmi najmä vo vzťahu k skutkovým okolnostiam, ktoré im boli predložené. Všeobecný súd tak môže vykonať úplné preskúmanie zákonnosti rozhodnutí odvolacích senátov CPVO na účely zistenia, či tieto senáty správne právne posúdili skutkové okolnosti sporu, alebo či pri posúdení skutkových okolností, ktoré boli predložené týmto senátom, nedošlo k pochybeniu (pozri rozsudok z 19. decembra 2012, Brookfield New Zealand a Elaris/CPVO a Schniga, C-534/10 P, EU:C:2012:813, body 39 a 40 a citovanú judikatúru).

55 Je isté, že z judikatúry vyplýva, že ak sú zistenia a posúdenia skutkového stavu vykonané odvolacím senátom výsledkom komplexného posúdenia v oblasti botaniky alebo genetiky, vyžadujúceho si znalecký posudok alebo osobitné vedecké alebo technické znalosti, preskúmanie Všeobecným súdom môže byť preskúmaním zjavne nesprávneho posúdenia [rozsudky z 15. apríla 2010, Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 77, a z 19. novembra 2008, Schräder/CPVO (SUMCOL 01), T-187/06, EU:T:2008:511, body 59 až 63]. V tomto prípade to tak však nie je.

56 Keďže totiž preskúmanie otázky novosti, o ktorú ide v prejednávanej veci, nevyžaduje vypracovanie znaleckého posudku alebo osobitné technické poznatky, z judikatúry uvedenej v bode 55 vyššie vyplýva, že Všeobecný súd vykonáva úplné alebo komplexné preskúmanie zákonnosti (rozsudky z 15. apríla 2010, Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 77, a z 19. novembra 2008, SUMCOL 01, T-187/06, EU:T:2008:511, bod 65).

2) O posúdení podmienky novosti vo vzťahu k predajom alebo prevodom uskutočneným mimo Únie

57 Na úvod treba konštatovať, že prináležalo žalobkyni, ktorá žiadala o vyhlásenie neplatnosti práva Spoločenstva k odrodám rastlín udeleného pre odrodu Cripps Pink, aby predložila dôkazy umožňujúce odvolaciemu senátu dospieť k záveru, že v okamihu udelenia uvedeného práva nebola podmienka novosti splnená.

58 Okrem toho, ako už bolo uvedené v bode 34 vyššie, keďže úlohou článku 10 ods. 2 základného nariadenia je len spresniť podmienky, za ktorých určité druhy prevodov nepredstavujú prevod „iným osobám“, žalobkyňa nemôže tvrdiť, že podmienky stanovené týmto ustanovením musia byť splnené vo všetkých prípadoch, aby predaj alebo prevod nenarušil novosť. Na to, aby predaj alebo prevod uskutočnený mimo Únie pred obdobím výnimky nenarušil novosť, totiž v súlade s článkom 10 ods. 1 základného nariadenia stačí, aby predaj alebo prevod nebol uskutočnený šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom vo vzťahu k tretím osobám „s cieľom využívania odrody“, čo predstavuje odlišnú podmienku od tých, ktoré sú stanovené v článku 10 ods. 2 toho istého nariadenia.

59 V prejednávanej veci preto treba preskúmať, či vzhľadom na dôkazy predložené účastníkmi konania odvolací senát správne dospel k záveru, že predaje alebo prevody neboli vykonané šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom vo vzťahu k tretím osobám na účely obchodného využívania predmetnej odrody pred 29. augustom 1989.

60 Žalobkyňa v podstate tvrdí, že odvolací senát nesprávne posúdil dôkazy, ktoré mu boli predložené.

61 V tejto súvislosti treba konštatovať, že z čestného vyhlásenia šľachtiteľa zo 6. augusta 2015 vyplýva, že v roku 1984 v rámci programu výberu jabĺk vybral v roku 1984 odrody Pink Lady a Sundowner pre dodatočné skúšky. Toto svedectvo je potvrdené dokumentom z daného obdobia, a to memorandom nazvaným „Apple Breeding program“, ktorý šľachtiteľ 3. septembra 1984 odovzdal zodpovednej osobe divízie „Botanický výskum“ oddelenia. V tomto memorande šľachtiteľ v tejto súvislosti žiadal schválenie, aby odrody Pink Lady a Sundowner boli rozširované v priemysle „pre hĺbkové skúšky a vyhodnotenie v obchodných podmienkach“.

62 Z čestného vyhlásenia šľachtiteľa zo 6. augusta 2015 tiež vyplýva, že rukou písané poznámky, ktoré sú uvedené na memorande z 3. septembra 1984, odrážajú výsledok jeho stretnutia so zodpovednou osobou divízie „Záhradníctvo“ oddelenia 3. apríla 1985, počas ktorého sa diskutovalo o obsahu tohto memoranda. Z čestného vyhlásenia šľachtiteľa osobitne vyplýva, že poznámka „Two varieties, Sundowner and Pink Lady to be released“ (dve odrody, Sundowner a Pink Lady, na rozširovanie) znamená, že jeho žiadosť o šírenie uvedených odrôd v priemysle „na hĺbkové skúšky a hodnotenie v obchodných podmienkach“ bola schválená.

63 Okrem toho, pokiaľ ide o prevody, ktoré sa uskutočnili do ovocných škôlok Olea Nurseries a How Green Nursery v roku 1985, vedľajší účastník konania predložil v priebehu správneho konania dva listy odoslané šľachtiteľom 31. mája 1985 týmto dvom škôlkam. V týchto listoch šľachtiteľ informoval uvedené ovocné škôlky, že niekoľko stromov, na ktorých sú štepené odrody Sundowner a Pink Lady, budú k dispozícii v zime a že by ich mohlo zaujímať ich prijatie „s cieľom získať zdroj odrezkov a [byť] schopné vypestovať stromy, aby ich predali pestovateľom ovocia, ak by niekedy oddelenie odporučilo výsadbu v komerčných sadoch“. Okrem toho šľachtiteľ vo svojom čestnom vyhlásení zo 6. augusta 2015 vysvetlil, že v auguste 1985 distribuoval „na účely skúšok a hodnotenia 12 stromov Cripps Pink a 12 stromov Cripps Red“ ovocným škôlkam Olea Nurseries a How Green Nursery a ôsmim pestovateľom stromov a že zámerom bolo vyhodnotiť výdatnosť odrôd v „prostredí inom, ako je výskumná stanica“.

64 Nakoniec z čestného vyhlásenia šľachtiteľa zo 6. augusta 2015 a z buletínu oddelenia č. 4169 s názvom „Apple varieties for Western Australia orchards“ („Odrody jabĺk pre sady v západnej Austrálii“) vyplýva, že oddelenie odporučilo pestovateľom ovocných stromov odrodu Cripps Pink až v novembri 1990.

65 Obsah listov zaslaných škôlkam, vykladaných samostatne, nepochybne neumožňuje dospieť k záveru, ako to tvrdí odvolací senát v napadnutom rozhodnutí, že predmetná odroda bola šírená výlučne na účely skúšok. Vyššie opísané dôkazy však ako celok potvrdzujú, že prevody uskutočnené v roku 1985 sa uskutočnili „na účely skúšok a hodnotenia“.

66 Okrem toho na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, skutočnosť, že dôkazy odkazujú na obchodné skúšky a nie na botanické skúšky, nie je relevantná. V tejto súvislosti treba najskôr pripomenúť, že článok 10 ods. 1 základného nariadenia sa konkrétne týka „využívania odrody“.

67 Bolo rozhodnuté, že prevod na účely skúšok na odrode, v ktorom nie je zahrnutý predaj alebo odovzdanie tretím osobám na účely využívania odrody, nenarúša novosť v zmysle článku 10 základného nariadenia [rozsudok z 11. apríla 2019, Kiku/CPVO – Sächsisches Landesamt für Umwelt, Landwirtschaft und Geologie (Pinova), T-765/17, neuverejnený, v štádiu odvolacieho konania, EU:T:2019:244, bod 74].

68 Treba sa domnievať, že z tejto judikatúry vyplýva, že pojem „využívanie“ odrody v zmysle článku 10 ods. 1 základného nariadenia sa týka využívania s cieľom dosahovať zisk, ako to potvrdzujú aj ustanovenia základného nariadenia týkajúce sa zmluvných licencií na používanie, ale naopak vylučuje obchodné skúšky majúce za cieľ hodnotiť odrody v obchodných podmienkach na rôznych druhoch pôdy a v rôznych poľnohospodárskych systémoch s cieľom určiť ich hodnotu pre zákazníkov.

69 V dôsledku toho sa odvolací senát nedopustil nesprávneho posúdenia, keď sa odvolal na svoje rozhodnutie z 2. decembra 2008 vo veci A 009/2008, v ktorom uviedol, že z hľadiska článku 10 základného nariadenia bolo dôležité, aby existoval „zjavný záujem o uskutočnenie predajov“. Z toho vyplýva, že argumentácia žalobkyne, podľa ktorej sa odvolací senát nesprávne odvolával na toto rozhodnutie, aby odmietol dôkaznú hodnotu skutočností, ktoré predložila, treba zamietnuť.

70 Ďalej treba konštatovať, že, ako to vysvetlil vedľajší účastník konania na pojednávaní pred odvolacím senátom, cieľom „obchodných skúšok“ v prejednávanej veci bolo vyhodnotiť odrody v obchodných podmienkach na rôznych druhoch pôdy a v rôznych poľnohospodárskych systémoch s cieľom určiť ich hodnotu pre zákazníkov. Skúšky tak umožňovali monitorovať výdatnosť predmetnej odrody za oveľa reprezentatívnejších podmienok v teréne, posúdiť všetky cykly kultúry a poskytnúť pestovateľom viac údajov o výdatnosti.

71 Tieto tvrdenia vedľajšieho účastníka konania sú podporené na jednej strane čestným vyhlásením šľachtiteľa zo 6. augusta 2015 a na druhej strane čestným protivyhlásením pána Geoffreyho Godleyho, poľnohospodárskeho poradcu oddelenia z 13. januára 2015. Z vyhlásenia šľachtiteľa zo 6. augusta 2015 totiž vyplýva, že cieľom distribúcie odrody Cripps Pink do ovocných škôlok a pestovateľom stromov „bolo vidieť, ako stromy reagovali v inom prostredí, ako je výskumná stanica“. Okrem toho z vyhlásenia pána Godleyho vyplýva, že uznáva, že sa v čase skutkových okolností zúčastňoval na činnostiach „obchodného hodnotenia“, ktoré spočívali v získavaní informácií od pestovateľov „o výnosoch, zbere, skladovaní, balení, zasielaní a reakcii spotrebiteľov na jablká.“

72 Napokon je dôležité poznamenať, že z vysvetlení poskytnutých počas pojednávania pred odvolacím senátom technickým odborníkom na jablká CPVO vyplýva, že obchodné hodnotenie je bežnou praxou pri výbere jabĺk. Znalec v tejto súvislosti vysvetlil, že výber jabĺk prebiehal v dvoch etapách: prvá etapa, ktorá spočíva vo výskume s cieľom testovať a vyberať odrody a druhá etapa, ktorá spočíva vo vyhodnotení obchodného využitia jabloní.

73 Za týchto okolností odvolací senát správne dospel k záveru, že obchodné hodnotenie sa nerovnalo obchodnému využívaniu, a teda že predaje alebo prevody uskutočnené na účely skúšok pred obdobím výnimky nepredstavovali okolnosť narúšajúcu novosť.

74 Tento záver nie je spochybnený dôkazmi predloženými žalobkyňou na podporu jej návrhu na vyhlásenie neplatnosti.

75 V prvom rade, pokiaľ ide o čestné vyhlásenia predložené žalobkyňou, treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že na účely posúdenia dôkaznej hodnoty dokumentu je potrebné najprv overiť vierohodnosť informácie, ktorú obsahuje. Treba pritom zohľadniť najmä pôvod dokumentu, okolnosti jeho vypracovania, jeho adresáta a položiť si otázku, či sa vzhľadom na svoj obsah javí zmysluplný a dôveryhodný [pozri analogicky rozsudok zo 7. júna 2005, Lidl Stiftung/ÚHVT – REWE-Zentral (Salvita), T-303/03, EU:T:2005:200, body 42 a 43 a citovanú judikatúru]. Okrem toho z ustálenej judikatúry vyplýva, že aj keď bolo vyhlásenie vyhotovené v súlade s článkom 78 ods. 1 písm. g) základného nariadenia, nemožno mu priznať dôkaznú hodnotu, ak je vyhotovené osobami prepojenými so žalobkyňou, ibaže je potvrdené ďalšími dôkazmi [pozri uznesenie z 21. októbra 2013, SOUTHERN SPLENDOUR, T-367/11, neuverejnené, EU:T:2013:585, bod 49 a citovanú judikatúru; rozsudok z 13. júla 2017, Boomkwekerij van Rijn-de Bruyn/CPVO – Artevos (Oksana), T-767/14, neuverejnený, EU:T:2017:494, bod 99].

76 V prejednávanej veci je potrebné po prvé poznamenať, že osoby, ktoré žalobkyňa vyzvala, aby urobili čestné vyhlásenia, odkazujú na skutočnosti, ku ktorým došlo pred viac ako tridsiatimi rokmi. Po druhé v tom čase neexistovala nijaká platná právna úprava práv k odrodám rastlín v Austrálii, a teda osoby, ktoré mali poskytnúť tieto čestné vyhlásenia, nemali žiadnu vedomosť o právnom rámci, ktorý upravuje požiadavky spojené so zápisom práv Spoločenstva k odrodám rastlín. Po tretie, na rozdiel od vyhlásenia šľachtiteľa zo 6. augusta 2015, čestné vyhlásenia predložené žalobkyňou nie sú podložené dôkazmi z relevantného obdobia. Z týchto konštatovaní vo svetle judikatúry citovanej v bode 75 vyššie vyplýva, že dôkazná hodnota týchto čestných vyhlásení je obmedzená.

77 V druhom rade, pokiaľ ide o faktúry predložené žalobkyňou v súvislosti s predajmi, ktoré sa uskutočnili v ovocnej škôlke Olea Nurseries v roku 1987, stačí konštatovať, ako to urobil odvolací senát, že aj keď faktúry predložené žalobkyňou v priebehu správneho konania preukazujú, že škôlka Olea Nurseries predávala odrodu Cripps Pink, nepredstavujú dôkaz o tom, že šľachtiteľ súhlasil s „obchodným využívaním“ uvedenej odrody. Platí to o to viac, že z listov, ktoré boli zaslané škôlkam Olea Nurseries a How Green Nursery v roku 1985, jasne vyplýva, že šľachtiteľ im ponúkol stromy odrody Sundowner a Pink Lady v prípade, ak by „oddelenie odporučilo [ich] výsadbu v komerčných sadoch“ a že nebol predložený nijaký dôkaz, že do novembra 1990 takéto odporúčanie bolo predložené.

78 Navyše skutočnosť, že oddelenie v priebehu správneho konania pred CPVO tvrdilo, že jeho zamestnanci v období od roku 1985 do roku 1990 „boli úzko zapojení do testovania výsadby v obchodných sadoch, ktorým oddelenie poskytlo stromy a odrezky“, iba potvrdzuje experimentálny účel prevodov vykonaných počas tohto obdobia. Nepreukazuje, ako to navrhuje žalobkyňa, že oddelenie vedelo alebo súhlasilo s predajmi uskutočnenými škôlkami.

79 Okrem toho táto posledná okolnosť odlišuje prejednávanú vec od prípadu rozhodnutia odvolacieho senátu z 2. júla 2013 vo veci A 007/2013 týkajúcej sa odrody hrušiek Oksana. V tejto veci skutočnosti preukazovali, že distribúcia množiteľských materiálov nebola predmetom výhrady a bola v súlade s výslovným zámerom šľachtiteľa uskutočniť distribúciu materiálu bez obmedzenia. V dôsledku toho sa tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého je napadnuté rozhodnutie v rozpore s rozhodnutím odvolacieho senátu z 2. júla 2013 vo veci A 007/2013 týkajúcej sa odrody Oksana, musí zamietnuť.

80 V treťom rade, pokiaľ ide o ostatné dôkazy uvedené v bode 44 žaloby, treba konštatovať, že ide o dokumenty vypracované po skutkových okolnostiach v prejednávanej veci, alebo dokumenty obsahujúce neurčité tvrdenia, ktoré neumožňujú dospieť k záveru, že odroda Cripps Pink bola predmetom predajov alebo prevodov tretím osobám šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom na účely jej využívania pred obdobím výnimky.

81 V tomto zmysle je potrebné uviesť, že tlačová správa s názvom „Pestovatelia ovocia podnecovaní k výsadbe nových odrôd jabĺk“ je datovaná 8. septembra 1992 a obsahuje neurčité a všeobecné tvrdenia ministra poľnohospodárstva Západnej Austrálie v čase skutkových okolností. Aj keď totiž z tejto správy vyplýva, že k dátumu jej vydania minister uviedol, že jablká Pink Lady a Sundowner „boli rozširované pre výrobcov v roku 1985“, nemožno z toho nevyhnutne vyvodiť, že išlo o rozširovanie na účely obchodného využívania odrody Cripps Pink. Navyše, pokiaľ ide o článok uverejnený v roku 1993 v časopise *Hort Science* šľachtiteľom a jeho kolegami, stačí konštatovať, že tento článok potvrdzuje tvrdenie šľachtiteľa, podľa ktorého odroda Cripps Pink bola rozširovaná v priemysle na účely obchodného hodnotenia v roku 1986. Okrem toho, pokiaľ ide o tvrdenie pestovateľa jabĺk pána Athertona, vyjadrené v televíznom vysielaní s názvom *Tickled Pink*, podľa ktorého „Pink Lady práve vstúpila na scénu“, stačí poznamenať, že ide o nejednoznačné tvrdenie, z ktorého nemožno vyvodiť, že k obchodnému využívaniu odrody Cripps Pink dochádzalo pred obdobím výnimky.

82 Rovnako, čo sa týka správy kontrolnej komisie austrálskeho parlamentu, treba na jednej strane konštatovať, že ide o parlamentnú kontrolnú komisiu, ktorá vypracovala správu niekoľko rokov po skutkových okolnostiach, a to v roku 1995. Na druhej strane tvrdenie spravodajcu stanoviska

vedľajšieho účastníka konania, pána Charltona, pred touto kontrolnou komisiou, podľa ktorého boli jablká vypestované z obchodného hľadiska po prvýkrát v roku 1986 alebo 1987, je formulované nejednoznačne, a neumožňuje dospieť k záveru, že odroda bola predaná alebo prevedená na účely jej využívania pred obdobím výnimky.

83 Vo štvrtom rade, pokiaľ ide o tvrdenie, podľa ktorého oddelenie nikdy neprejavilo úmysel podať prihlášku ochrannej známky alebo domáhať sa práv šľachtiteľa v Austrálii, táto okolnosť je irelevantná na účely určenia, či odroda spĺňa podmienku novosti v zmysle článku 10 základného nariadenia. V súlade s týmto ustanovením treba totiž zohľadniť len predaje alebo prevody voči tretím osobám šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom na účely využívania odrody pred obdobím výnimky, ktoré narúšajú novosť.

84 V piatom rade, pokiaľ ide o rozhodnutie Súdu priemyselného vlastníctva v Čile, ktorým sa zrušilo právo na ochranu odrody Cripps Pink na tomto súde pre nedostatok novosti, treba na jednej strane pripomenúť, že ustanovenia základného nariadenia zaviedli jednotnú a výlučnú formu ochrany priemyselného vlastníctva Spoločenstva pre odrody rastlín. CPVO a prípadne súd Únie teda nie sú viazané rozhodnutím vydaným v tretej krajine [pozri analogicky rozsudok z 23. októbra 2017, Barmenia Krankenversicherung/EUIPO (Mediline), T-810/16, neuverejnený, EU:T:2017:749, bod 37].

85 Na druhej strane treba konštatovať, že žalobkyňa sa obmedzuje na uvedenie tohto rozhodnutia Súdu priemyselného vlastníctva v Čile v poznámke pod čiarou vloženej do bodu 26 žaloby, v ktorom uvádza, že „oddelenie nikdy neprejavilo úmysel podať prihlášku ochrannej známky alebo domáhať sa práv šľachtiteľa v Austrálii“. Vo vyššie uvedenej poznámke pod čiarou sa uvádza: „Odkazuje sa osobitne na výsluch šľachtiteľa nahratý 17. mája 2010 vo Floreat, Západná Austrália…, v rámci rozhodnutia Súdu priemyselného vlastníctva v Čile, ktorý vyhlásil neplatnosť čilského certifikátu POV č. 34/95…“ Toto rozhodnutie Súdu priemyselného vlastníctva v Čile sa vôbec nespomína v žalobe a okrem toho nie je uvedené medzi prílohami žaloby. Navyše treba konštatovať, že žalobkyňa nevyvodzuje nijaký dôsledok z tohto rozhodnutia v súvislosti s platnosťou napadnutého rozhodnutia, a preto ho Všeobecný súd nemôže zohľadniť.

86 Z vyššie uvedených úvah vyplýva, že odvolací senát správne dospel k záveru, že dôkazy predložené žalobkyňou nepreukazovali, že odroda Cripps Pink bola predmetom predajov alebo prevodov voči tretím osobám, mimo Únie, šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom na účely využívania odrody pred 29. augustom 1989.

87 Okrem toho treba zamietnuť aj tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého existuje rozpor medzi na jednej strane skutočnosťou, že napadnuté rozhodnutie sa sústredí na otázku, či dôkazy predložené žalobkyňou boli dostatočné na vyvolanie vážnych pochybností, a na druhej strane skutočnosťou, že CPVO a následne odvolací senát nezamietli návrh na vyhlásenie neplatnosti *ab initio*. V tejto súvislosti treba konštatovať, že žalobkyňa vykladá napadnuté rozhodnutie čiastočne. Aj keď totiž uvedené rozhodnutie skutočne nesprávne používa pojem „vážne pochybnosti“ článku 53a nariadenia č. 874/2009 vo svojom posúdení dôkazov, jasne uvádza, že žalobkyňa nepredložila dôkazy, že odroda Cripps Pink bola predávaná alebo prevádzaná na tretie osoby, mimo Únie, šľachtiteľom alebo s jeho súhlasom na účely jej využívania. Navyše pôvodné rozhodnutie začať konanie o vyhlásenie neplatnosti nie je nesprávne preto, že odvolací senát po skončení konania vo svetle všetkých skutočností a dôkazov predložených účastníkmi konania dospel k záveru, že dôkazy predložené žalobkyňou nevyvolávajú vážne pochybnosti, pokiaľ ide o platnosť dotknutého práva Spoločenstva k odrodám rastlín. Ak totiž na konci konania o vyhlásenie neplatnosti CPVO dospeje k záveru, že dôkazy nevyvolávajú vážne pochybnosti, znamená to, že vážne pochybnosti, ktoré mal CPVO v čase, keď dostal návrh na vyhlásenie neplatnosti, boli rozptýlené.

88 V dôsledku toho vzhľadom na predchádzajúce úvahy musí byť prvý žalobný dôvod žalobkyne zamietnutý ako nedôvodný.

2. O druhom žalobnom dôvode

89 Na podporu svojho druhého žalobného dôvodu žalobkyňa v podstate uvádza, že odvolací senát porušil článok 76 základného nariadenia, zásady právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti, ako aj článok 50 ods. 3 nariadenia č. 874/2009.

90 V prvej časti žalobného dôvodu tvrdí, že odvolací senát nesprávne odmietol ako oneskorené dôkazy, ktoré mu predložila, a v druhej časti žalobného dôvodu navrhuje, aby Všeobecný súd uznal prípustnosť týchto dôkazov v konaní pred ním.

a) O prípustnosti dôkazov predložených oneskorene počas konania pred odvolacím senátom

91 Zo spisu vyplýva, že žalobkyňa predložila nové dôkazy na pojednávaní pred odvolacím senátom. CPVO a vedľajší účastník konania okrem toho nedostali kópiu týchto dôkazov pred uvedeným pojednávaním, čo žalobkyňa pri tejto príležitosti uznala.

92 Vzhľadom na tieto okolnosti a na článok 53a ods. 4 nariadenia č. 874/2009 odvolací senát dospel k záveru, že v prípade neexistencie rozumných alebo akceptovateľných vysvetlení, ktoré by odôvodňovali oneskorené predloženie, treba tieto nové dôkazy vyhlásiť za neprípustné.

93 Žalobkyňa tvrdí, že odvolací senát tým porušil článok 76 základného nariadenia a všeobecné zásady právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti a že článok 81 základného nariadenia sa mal uplatniť. Okrem toho žalobkyňa uvádza, že vzhľadom na zložitosť prejednávanej veci a vzhľadom na to, že oneskorene predložené dôkazy predstavujú okolnosť, ktorá sa zmenila počas konania, mal odvolací senát nariadiť ďalšie pojednávanie v súlade s článkom 50 ods. 3 nariadenia č. 874/2009.

94 CPVO a vedľajší účastník konania tieto tvrdenia spochybňujú.

95 Na úvod treba pripomenúť, že v súlade s článkom 76 základného nariadenia je CPVO povinný v priebehu konania pred ním vylúčiť skutočnosti, ktoré neboli vznesené, alebo dôkazy, ktoré neboli predložené v lehote stanovenej CPVO. Okrem toho článok 53a ods. 4 nariadenia č. 874/2009 stanovuje, že CPVO neprihliada na písomné podania alebo dokumenty či ich časti, ktoré neboli podané v lehote stanovenej CPVO.

96 Vzhľadom na skutočnosť, že základné nariadenie a nariadenie č. 874/2009 obsahujú ustanovenia upravujúce prípustnosť dôkazov predložených po uplynutí lehoty, treba konštatovať, že článok 81 základného nariadenia, ktorý stanovuje, že v prípade neexistencie procesných ustanovení v nariadení č. 874/2009 alebo v ustanoveniach prijatých podľa uvedeného nariadenia CPVO uplatňuje zásady procesného práva, ktoré sú všeobecne uznávané v členských štátoch a ktoré by podľa žalobkyne v prejednávanej veci ukladali CPVO povinnosť odvolávať sa na uvedené zásady, nie je v prejednávanej veci uplatniteľný.

97 Navyše vzhľadom na zákonné ustanovenia uvedené v bode 95 vyššie, na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, odvolací senát nedisponuje diskrečnou právomocou, pokiaľ ide o prípustnosť dôkazov predložených po uplynutí lehoty. Naopak, ako to uvádza CPVO, zo znenia týchto ustanovení vyplýva, že CPVO sa zakazuje zohľadniť skutočnosti a dôkazy, ktoré boli prednesené alebo predložené oneskorene.

98 Tento záver nie je spochybnený ani judikatúrou uvádzanou žalobkyňou na podporu jej argumentácie, podľa ktorej mal odvolací senát pripustiť oneskorene predložené dôkazy, keďže podľa tejto judikatúry nič nemôže brániť tomu, aby sa zohľadnili dodatočné dôkazy, ktoré jednoducho dopĺňajú iné dôkazy predložené v stanovenej lehote, keďže pôvodné dôkazy nie sú irelevantné, ale boli spochybnené druhým účastníkom konania z dôvodu, že sú nedostatočné [rozsudok z 28. marca 2012,

Rehbein/ÚHVT – Dias Martinho (OUTBURST), T-214/08, EU:T:2012:161, bod 53]. Stačí totiž konštatovať, že táto judikatúra sa týka uplatnenia procesných ustanovení v oblasti ochranných známok Európskej únie týkajúcich sa dôkazu o používaní, podľa ktorých ak namietajúca strana neposkytne dôkaz o používaní ochrannej známky v stanovenej lehote, Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO) zamietne námietku, pričom ide o ustanovenia, ktoré nemajú ekvivalent v oblasti práv Spoločenstva k odrodám rastlín. Preto sa táto judikatúra nemôže analogicky uplatniť na prejednávanú vec.

99 Navyše podľa článku 95 ods. 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) 2017/1001 zo 14. júna 2017 o ochrannej známke Európskej únie (Ú. v. EÚ L 154, 2017, s. 1) ÚHVT nemusí zobrať do úvahy skutočnosti ani dôkazy, ktoré účastníci konania nepredložili včas. Tento článok však len umožňuje EUIPO nezohľadniť dôkazy predložené po uplynutí lehoty, zatiaľ čo článok 76 základného nariadenia ukladá CPVO povinnosť odmietnuť tieto oneskorené dôkazy.

100 V každom prípade treba uviesť, že hoci Súdny dvor uznal širokú mieru voľnej úvahy, pokiaľ ide o prípustnosť dôkazov predložených oneskorene v oblasti ochranných známok, napriek tomu spresnil, že prípadné zohľadnenie uvedených ďalších dôkazov nepredstavuje v žiadnom prípade „výhodu“ priznanú jednému alebo druhému účastníkovi konania, ale musí predstavovať výsledok objektívneho a odôvodneného uplatnenia voľnej úvahy EUIPO. V tomto zmysle zohľadnenie oneskorene predložených dôkazov možno považovať za odôvodnené, ak sa EUIPO na jednej strane domnieva, že oneskorene predložené dôkazy môžu byť skutočne relevantné, a na druhej strane, že štádium konania, v ktorom došlo k tomuto oneskorenému predloženiu, a okolnosti, ktoré ho sprevádzajú, nebránia tomuto zohľadneniu (pozri v tomto zmysle rozsudky z 13. marca 2007, ÚHVT/Kaul, C-29/05 P, EU:C:2007:162, bod 44, a z 3. októbra 2013, Rintisch/ÚHVT, C-120/12 P, EU:C:2013:638, bod 38).

101 V prejednávanej veci treba v prvom rade konštatovať, že žalobkyňa predložila predmetné dôkazy na pojednávaní pred odvolacím senátom. Okrem toho, a ako to žalobkyňa na tomto pojednávaní uznala, CPVO a vedľajší účastník konania nedostali kópiu týchto dôkazov pred pojednávaním. V druhom rade zo spisu vyplýva, že žalobkyňa neponúkla nijaké vysvetlenie odôvodňujúce neskoré predloženie dôkazov. Pokiaľ ide o list ministra poľnohospodárstva z 15. januára 1990 a čestné vyhlásenia pánov Allana Priceho a Johna Patersona, žalobkyňa uviedla, že tieto dôkazy boli dostupné až po uplynutí lehoty stanovenej odvolacím senátom, a to 7. septembra 2017. Ako však správne konštatoval odvolací senát v napadnutom rozhodnutí, takéto vysvetlenie sa nezdá byť vierohodné, keďže uvedený list bol už predtým spomenutý v konaní. Navyše, pokiaľ ide o čestné vyhlásenia pánov Priceho a D. Patersona, stačí konštatovať, že sú datované v čase pred uplynutím lehoty stanovenej odvolacím senátom. Okrem toho, pokiaľ ide o články z tlače, tieto mohli byť získané predtým, pretože, ako uznala žalobkyňa vo svojich pripomienkach z 26. septembra 2017, ide o publikácie, ktoré sú dostupné na internete.

102 Za týchto podmienok a vzhľadom na ustanovenia uvedené v bode 95 vyššie odvolací senát musel predmetné dôkazy zamietnuť.

103 Preto treba zamietnuť aj tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého odvolací senát porušil zásady právnej istoty a riadneho výkonu spravodlivosti tým, že dotknuté dôkazy vyhlásil za neprípustné.

104 Nakoniec pokiaľ ide o tvrdenie žalobkyne, podľa ktorého mal odvolací senát nariadiť ďalšie pojednávanie, treba konštatovať, že podľa článku 50 ods. 3 nariadenia č. 874/2009 žiadosti o ďalšie pojednávanie sú neprijateľné okrem žiadostí založených na okolnostiach, ktoré sa zmenili počas konania alebo po ňom. V prejednávanej veci však treba konštatovať, že nebolo žiadané žiadne ďalšie pojednávanie. Tvrdenie žalobkyne preto treba zamietnuť.

b) O prípustnosti dôkazov pred Všeobecným súdom, ktoré neboli predložené počas konania pred odvolacím senátom

105 V druhej časti druhého žalobného dôvodu žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd vyhlásil za prípustné tri dôkazy, ktoré neboli predložené v priebehu správneho konania. Ide o čestné vyhlásenie podpísané 23. januára 2018 šľachtiteľom, ktorý mal v tom čase 90 rokov, čestné vyhlásenie podpísané 20. januára 2018 pánom a pani Greenovcami, majiteľmi ovocnej škôlky How Green Nursery v čase skutkových okolností, a čestné vyhlásenie pestovateľa jabĺk pána Athertona, ktoré bolo podpísané 8. februára 2018.

106 CPVO a vedľajší účastník konania uvádzajú, že tieto dôkazy sú neprípustné.

107 V tejto súvislosti treba pripomenúť, že z ustálenej judikatúry vyplýva, že Všeobecný súd je povolaný posúdiť zákonnosť rozhodnutia odvolacieho senátu, kontrolujúc uplatnenie práva Únie, ktoré bolo vykonané vo vzťahu k skutočnostiam predloženým odvolaciemu senátu, ale naopak nemôže vykonávať takéto preskúmanie, berúc do úvahy skutkové okolnosti nanovo pred ním predložené (pozri rozsudky z 15. apríla 2010, Schräder/CPVO, C-38/09 P, EU:C:2010:196, bod 76 a citovanú judikatúru, a z 13. júla 2017, Oksana, T-767/14, neuverejnený, EU:T:2017:494, bod 30 a citovanú judikatúru). Rovnako v rámci preskúmania zákonnosti úlohou Všeobecného súdu nie je opätovne preskúmať skutkové okolnosti vo svetle dôkazov predložených po prvýkrát pred ním (pozri rozsudok z 13. júla 2017, Oksana, T-767/14, neuverejnený, EU:T:2017:494, bod 30 a citovanú judikatúru).

108 V prejednávanej veci dôkazy, ktoré neboli predložené v rámci konania, ktoré viedlo k prijatiu napadnutého rozhodnutia, musia byť v dôsledku toho vyhlásené za neprípustné.

109 Tento záver nie je spochybnený argumentáciou žalobkyne, podľa ktorej odvolací senát nesprávne pripomenul skutkové okolnosti a nesprávne a iba čiastočne posúdil dôkazy. Prípustnosť nového dôkazu totiž nemôže byť podriadená skutočnosti, či výsledok daného rozhodnutia je alebo nie je pre účastníka konania priaznivý. Navyše okolnosť, že ide o ďalšie dôkazy, ktoré potvrdzujú záver žalobkyne, je tiež irelevantná (pozri v tomto zmysle rozsudok z 13. júla 2017, Oksana, T-767/14, neuverejnený, EU:T:2017:494, bod 32).

110 Okrem toho, ako správne uviedol CPVO, žalobkyňa nepredložila žiadne vysvetlenie, ktoré by preukazovalo, že sa nemohla oboznámiť s dotknutými skutočnosťami v skoršom štádiu. Vzhľadom na to, že ide o písomné vyhlásenia svedkov, ktoré si vyžiadala žalobkyňa od dotknutých osôb, mohla tieto svedecké výpovede získať počas správneho konania.

111 V dôsledku toho vzhľadom na predchádzajúce úvahy, keďže žalobkyňa okrem toho nepredložila nijaký dôkaz, ktorý by vysvetľoval presný dôvod, pre ktorý by mohli byť predmetné dokumenty zohľadnené Všeobecným súdom, hoci boli prvýkrát predložené až pred ním, je potrebné ich zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné skúmať ich dôkaznú silu [pozri v tomto zmysle rozsudok z 22. marca 2018, Safe Skies/EUIPO – Travel Sentry (TSA LOCK), T-60/17, neuverejnený, EU:T:2018:164, bod 13 a citovanú judikatúru].

112 Vzhľadom na všetky predchádzajúce úvahy treba druhý žalobný dôvod zamietnuť a v dôsledku toho treba zamietnuť žalobu v celom jej rozsahu.

O trovách

113 Podľa článku 134 ods. 1 Rokovacieho poriadku Všeobecného súdu účastník konania, ktorý nemal vo veci úspech, je povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Keďže žalobkyňa nemala vo veci úspech, je opodstatnené uložiť jej povinnosť nahradiť trovy konania v súlade s návrhmi CPVO a vedľajšieho účastníka konania.

Z týchto dôvodov

VŠEOBECNÝ SÚD (tretia komora)

rozhodol takto:

1. Žaloba sa zamieta.

2. Pink Lady America LLC je povinná nahradiť trovy konania.

Frimodt Nielsen Forrester Perillo

Rozsudok bol vyhlásený na verejnom pojednávaní v Luxemburgu 24. septembra 2019.

Tajomník
E. Coulon

Predseda